

Raamwerk concept intentieverklaring

1. Aanleiding

Partijen constateren dat mensen met een Wlz-ggz-indicatie in sommige situaties dakloos raken of in de maatschappelijke opvang terechtkomen, terwijl de maatschappelijke opvang geen passende structurele plek is voor deze doelgroep.

In de praktijk gaat het vaak om complexe casuïstiek, waarbij meerdere partijen betrokken zijn en waarin verantwoordelijkheden, regie en handelingsmogelijkheden niet altijd voldoende duidelijk zijn. Daardoor kunnen cliënten tussen systemen vallen, kan passende vervolgzorg uitblijven en ontstaat druk op zowel maatschappelijke opvang, zorgaanbieders, gemeenten als zorgkantoor.

Met deze intentieverklaring spreken partijen uit dat zij gezamenlijk willen werken aan eerdere signalering, heldere procesregie, betere samenwerking en tijdelijke oplossingen waar passend aanbod nog ontbreekt.

2. Gedeelde uitgangspunten

Partijen onderschrijven de volgende uitgangspunten:

1. **De maatschappelijke opvang is geen passende structurele plek** voor mensen met een Wlz-ggz-indicatie.
2. **Dakloosheid van mensen met Wlz indicatie moet zoveel mogelijk worden voorkomen.** Partijen zetten daarom in op vroegsignalering, tijdige betrokkenheid van het zorgkantoor en gezamenlijke bespreking voordat zorgbeëindiging of uitval uit verblijf aan de orde is.
3. **Niemand laat de casus los zonder overdracht.** Wanneer een cliënt dreigt uit te vallen, dakloos raakt of in de maatschappelijke opvang verblijft, blijven Zorgkantoor en dossierhouder gezamenlijk verantwoordelijk voor het organiseren van een passend vervolgproces.
4. **Samenwerking vraagt meer dan berichtenverkeer.** In complexe casuïstiek zoeken partijen (pro)actief contact, werken zij met vaste contactpersonen en spreken zij elkaar aan op gemaakte afspraken.
5. **Procesregie wordt expliciet belegd.** Partijen spreken af dat procesregie bij partij X ligt, wie betrokken moet worden en hoe escalatie plaatsvindt wanneer het proces vastloopt.
6. **Tijdelijke oplossingen zijn gericht op stabilisatie en doorgeleiding.** Overbruggingsplekken, time-outplekken of andere tijdelijke voorzieningen zijn geen eindoplossing, maar bedoeld om rust te creëren en toeleiding naar passende Wlz-zorg mogelijk te maken.
7. **Partijen benutten bestaande overlegstructuren waar mogelijk.** Nieuwe afspraken worden zoveel mogelijk gekoppeld aan bestaande tafels, zoals casusoverleggen, triage- of toeleidingstafels en bestuurlijke overlegstructuren.

3. Doel van de samenwerking

Met deze intentieverklaring willen partijen bereiken dat:

- Mensen met een Wlz-ggz-indicatie niet onnodig in de maatschappelijke opvang terechtkomen.
- Bij dreigende dakloosheid eerder gezamenlijk wordt geïntervenieerd en/of gezamenlijk naar een oplossing wordt gezocht.
- Wanneer mensen met een Wlz-ggz-indicatie toch in de maatschappelijke opvang terechtkomen, wordt actief en gezamenlijk geïntervenieerd om zo snel mogelijk passende vervolgzorg te organiseren
- Duidelijk is wie welke rol en verantwoordelijkheid heeft.
- Het zorgkantoor, aanbieders en gemeenten elkaar tijdig weten te vinden.

- Tijdelijke oplossingen beschikbaar komen of beter worden benut wanneer regulier aanbod tekortschiet.
- Structurele knelpunten worden geagendeerd op het juiste regionale of landelijke niveau.

4. Manier van samenwerken

Deze intentieverklaring gaat naast over procesafspraken, ook over de manier waarop partijen in complexe casuïstiek met elkaar willen samenwerken.

Partijen spreken af om eerder te signaleren, actief contact te zoeken en casussen niet los te laten zonder overdracht. Iedere partij blijft verantwoordelijk voor de eigen rol, maar kijkt daarbij ook over de grens van de eigen organisatie heen. Dat betekent: duidelijk zijn over wat wel en niet kan, elkaar aanspreken op gemaakte afspraken en gezamenlijk leren van situaties waarin het vastloopt.

Dit vraagt geen perfecte oplossing vooraf. Wel vraagt het een andere manier van werken: eerder schakelen, minder afwachten en explicieter maken wie op welk moment aan zet is.

5. Commitment van partijen

Met ondertekening van deze intentieverklaring spreken partijen uit dat zij zich committeren aan de gezamenlijke ambitie, uitgangspunten en manier van samenwerken zoals hierboven beschreven.

Partijen spreken af om de basisafspraken in dit document verder uit te werken, toe te passen in de praktijk en periodiek te evalueren. De nadere uitwerking vindt plaats in bijlagen en werkaafspraken. Deze kunnen worden aangepast op basis van praktijkervaringen, landelijke kaders en besluitvorming in de regio.

De intentieverklaring is geen uitputtende juridische overeenkomst. Het is een gezamenlijke bestuurlijke en organisatorische basis voor samenwerking. Waar aanvullende besluitvorming, mandaat of financiële afspraken nodig zijn, worden deze apart voorbereid en voorgelegd aan de daarvoor passende tafel.

6. Ondertekening

Partijen ondertekenen deze intentieverklaring als gezamenlijke basis voor de verdere uitwerking en toepassing van de afspraken.

Ondertekend namens:

Organisatie	Naam	Functie	Handtekening	Datum

Onderliggende basisafspraken

A. Vroegsignalering en voorkomen van zorgbeëindiging

Partijen spreken af dat het zorgkantoor eerder wordt betrokken wanneer bij een aanbieder zorgen ontstaan over voortzetting van verblijf of zorg. Dit geldt in ieder geval bij oplopende problematiek, herhaalde incidenten, dreigende uitval of een mogelijk traject richting zorgbeëindiging.

Doel is om niet pas te schakelen op het moment dat verblijf feitelijk niet meer houdbaar is, maar eerder gezamenlijk te bezien welke interventies nog mogelijk zijn.

In de verdere uitwerking wordt in ieder geval vastgelegd:

- Op welk moment het zorgkantoor wordt geïnformeerd.
- Via welke route dit gebeurt.
- Wie vaste contactpersonen zijn.
- Welke reactie van het zorgkantoor verwacht mag worden.
- Welke interventies beschikbaar zijn voordat zorgbeëindiging aan de orde is.

Uitwerking: Bijlage 1 – Procesafspraken vroegsignalering en zorgbeëindiging.

B. Rollen en verantwoordelijkheden bij verblijf in of dreigende instroom in de MO

Wanneer een persoon met een Wlz-ggz-indicatie zich meldt bij de maatschappelijke opvang, daar verblijft of daar dreigt te belanden, moet snel duidelijk zijn wie welke rol heeft. De kern is dat de casus niet blijft liggen bij één partij zonder mandaat, overzicht of handelingsruimte.

Partijen spreken af dat in deze situaties minimaal duidelijk wordt:

- Of sprake is van een Wlz-indicatie.
- Of er een dossierhouder of recent betrokken aanbieder is.
- Wie het proces tijdelijk coördineert.
- Welke informatie nodig is om vervolgzorg te organiseren.
- Welke route richting passende Wlz-zorg wordt ingezet.

Gemeente, zorgkantoor en aanbieders dragen hierin ieder verantwoordelijkheid vanuit de eigen rol. Dat vraagt om duidelijke procesafspraken, maar ook om de bereidheid om casuïstiek gezamenlijk vast te houden zolang er nog geen passende oplossing is.

Uitwerking: Bijlage 2 – Werkproces bij melding of verblijf in de maatschappelijke opvang

C. Procesregie

Partijen spreken af dat de rol van procesregie in complexe casuïstiek wordt belegd bij één partij. Dit zal zijn **XXXX**. Daarbij moet voor alle betrokken partijen helder zijn wat deze rol inhoudt en wat wel en niet van de procesregisseur verwacht mag worden.

In de verdere uitwerking wordt vastgelegd:

- Wie de procesregie voert.
- Binnen welke termijn partijen reageren.
- Wanneer een casus wordt ingebracht in een casusoverleg.
- Hoe terugkoppeling aan betrokken partijen plaatsvindt.
- Wanneer wordt opgeschaald.

Procesregie betekent hierbij niet dat één partij het probleem alleen oplost. Het betekent wel dat duidelijk is wie het proces bewaakt, partijen bij elkaar brengt en voorkomt dat een casus blijft hangen.

Uitwerking: Bijlage 3 – Uitwerking procesregie

D. Vastlopen en escalatie

Wanneer partijen vastlopen in het organiseren van passende zorg of verblijf, wordt de casus gezamenlijk besproken. De afspraak is dat een casus niet informeel wordt doorgeschoven of stilvalt omdat geen partij zich volledig eigenaar voelt.

Escalatie is in ieder geval aan de orde wanneer:

- Geen passende aanbieder beschikbaar lijkt.
- Onduidelijkheid bestaat over verantwoordelijkheid.
- De veiligheid of draagkracht van een aanbieder onder druk staat.
- Een cliënt tussen Wlz, Wmo, zorg en opvang dreigt te vallen.
- Gemaakte afspraken niet worden nagekomen.

De escalatieroute moet praktisch zijn: helder wie aan zet is, waar een besluit kan worden genomen en wanneer bestuurlijke bespreking nodig is.

Uitwerking: Bijlage 4 – Escalatieprocedure en besluitvormingsroute.

E. Tijdelijke oplossingen en overbrugging

Partijen spreken de intentie uit om tijdelijke en flexibele oplossingen te verkennen voor situaties waarin regulier passend aanbod ontbreekt. Het kan gaan om [*overbruggingsplekken, time-outplekken, pauzeplekken of andere vormen van tijdelijke stabilisatie*].

Deze plekken zijn geen structurele eindoplossing. Ze zijn bedoeld om:

- Verblijf in de maatschappelijke opvang te voorkomen of te verkorten.
- Rust en stabiliteit te creëren.
- Beter zicht te krijgen op zorg- en woonbehoefte.
- Toeleiding naar passende Wlz-zorg te versnellen.
- Draaglast tussen aanbieders beter te verdelen.

In de verdere uitwerking wordt bepaald voor welke doelgroep deze voorziening bedoeld is, wie beslist over plaatsing, welke financiering nodig is, welke termijnen gelden en hoe uitstroom wordt georganiseerd.

Uitwerking: Bijlage 5 – Voorstel tijdelijke voorziening / overbruggingsplekken.

F. Informatie-uitwisseling en privacy

Goede samenwerking vraagt om tijdige informatie-uitwisseling. Tegelijkertijd moet duidelijk zijn welke informatie gedeeld mag worden, met wie en op welke grondslag.

Partijen spreken af om dit onderdeel niet losstaand uit te werken, maar aan te laten sluiten op het landelijke traject rond gegevensdeling. De uitkomsten daarvan worden vertaald naar de Haagse situatie en naar concrete werkafspraken voor deze samenwerking.

Daarbij gaat het in ieder geval om:

- Welke informatie minimaal nodig is voor signalering, toeleiding en vervolgzorg.
- Op welke momenten informatie gedeeld moet worden.

- Welke partij aan zet is om informatie op te vragen, te delen of vast te leggen.
- Hoe wordt omgegaan met toestemming van cliënten.
- Wat mogelijk is wanneer sprake is van veiligheidsrisico's of acute vastloop.
- Hoe afspraken over gegevensdeling praktisch worden geborgd in het werkproces.

Uitwerking: Bijlage 6 – Gegevensuitwisseling en privacy.

G. Periodieke evaluatie

Partijen evalueren periodiek of de afspraken in de praktijk werken. Daarbij gaat het niet alleen om aantallen, maar ook om de vraag of partijen elkaar eerder weten te vinden en of casussen minder lang blijven hangen.

In de evaluatie wordt in ieder geval gekeken naar:

- Aantal cliënten met een Wlz-ggz-indicatie in de maatschappelijke opvang.
- Aantal casussen waarin dreigende dakloosheid is voorkomen.
- Doorlooptijden richting passende vervolgzorg.
- Werking van contactlijnen en escalatie.
- Knelpunten rond aanbod, mandaat, financiering en regelgeving.

De uitkomsten worden gebruikt om de afspraken aan te scherpen. Structurele knelpunten worden waar nodig bestuurlijk of landelijk geagendeerd.

Uitwerking: Bijlage 7 – Monitoring en evaluatie

H. Overlegstructuur

Partijen benutten zoveel mogelijk bestaande overlegstructuren. Het uitgangspunt is niet om een nieuwe overleglaag toe te voegen, maar om scherper te bepalen waar welk type vraag thuishoort.

Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen:

Casuïstiekoverleg

Voor individuele casussen, toeleiding, vastgelopen situaties en voortgang richting passende zorg. Hiertoe wordt de **tafel complexe casuïstiek benut die X**.

Beleids- of voortgangsoverleg [optioneel]

Voor monitoring van afspraken, signalen uit de praktijk, verbeterpunten en terugkerende knelpunten.

Bestuurlijke tafel / stuurgroep

Voor besluiten over mandaat, capaciteit, financiering, escalatie en structurele aanpassingen. Hiertoe wordt de **stuurtafel van de pilot DLV benut**.

Waar mogelijk wordt aangesloten bij bestaande structuren, waaronder de levensloopaanpak en bestaande triage- of toeleidingstafels. Daarbij geldt nadrukkelijk dat het benutten van dezelfde overlegstructuur niet betekent dat doelgroepen automatisch onder dezelfde aanpak vallen.

[Mogelijke] bijlagen

De basisafspraken die onderliggend zijn aan deze intentieverklaring zijn uitgewerkt in de onderstaande bijlagen.

Bijlage	Inhoud
Bijlage 1	Procesafspraken vroegsignalering en zorgbeëindiging
Bijlage 2	Werkproces bij melding of verblijf in de maatschappelijke opvang
Bijlage 3	Uitwerking procesregierol
Bijlage 4	Escalatieprocedure en besluitvormingsroute
Bijlage 5	Voorstel tijdelijke voorziening / overbruggingsplekken
Bijlage 6	Gegevensuitwisseling, toestemming en privacy
Bijlage 7	Monitoring en evaluatie